

Kartą vienas žymus žmogus kreipėsi į išminčių:

- Sakyk, gerbiamasis, tu toks protingas, tai kodėl gi esi neturtingas?

Į tai išminčius, kreipdamasis į jo apsiaustą, išsiuvinėtą auksu, atsakė:

- Matai, gerbiamas apsiauste, mano turtas viduje, o ne išorėje. Juk kai tavo šeimnininkas užmiega, jis nepasiima kartu nei tavęs, nei savo tarnų, nei aukso. Ir jei jam prisisapnuos paskui jį bėgantis tigras, tai jam iš baimės teks bėgti nuo tigro, o ne šauktis tarnų. Sapne nuo tigro jį gelbėja tik gebėjimas greitai bėgti. O jeigu jam prisisapnuos, kad jis baigia sušalti baisiame šaltyje, jis drebės nuo šalčio ir negalės paimti ir užsikloti tavimi - šiltu apsiaustu. Jį nuo šalčio išgelbės tik mokėjimas užkurti ugnį.

Tikrasis turtas - tai mūsų sugebėjimai. Jie mūsų viduje. O išorėje tik jų apraiška...

Turtuolis, suglumintas to, kad išminčius kalbasi su jo apsiaustu, o ne su juo, šūktelėjo:

- Tu beprotis! Kaip galima kalbėtis su mano apsiaustu ir nematyti manęs - jo šeimnininko!

Į tai išminčius, nusišypsojęs, atsakė:

- Štai taip dauguma žmonių... Jie kalbasi su kūnais ir nemato To, kas yra jų šeimnininkai.

**“Tu esi Petras - Uola;
ant tos uolos aš
pastatysiu savo
Bažnyčią,
ir pragaro vartai jos
nenugalės.”**

Mt 16, 18

ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Iz 22, 19–23; Ps 137, 1–2a. 2bc–3. 6 ir 8 bc; Rom 11, 33–36

Psalms atliepas

Viešpatie, Tu maloningas per amžius.
Neatmeski, kas Tavo rankų sukurta!

Evangelija pagal Matą (16, 13–20)

Atėjęs į Pilypo Cezarėjos apylinkes, Jėzus paklausė mokinius: „Kuo žmonės laiko Žmogaus Sūnų?“ Jie atsakė: „Vieni Jonu Krikštytoju, kiti Eliju, kiti Jeremiju ar dar kuriuo iš pranašų“. Jis vėl paklausė: „O kuo jūs mane laikote?“ Tada Simonas Petras atsakė: „Tu esi Mesijas, gyvojo Dievo Sūnus!“ Jėzus jam tarė: „Palaimintas tu, Simonai, Jonos sūnau, nes ne kūnas ir kraujas tai tau apreikė, bet mano Tėvas, kuris yra danguje. Ir aš tau sakau: tu esi Petras – Uola; ant tos uolos aš pastatysiu savo Bažnyčią, ir pragaro vartai jos nenugalės. Tau duosiu dangaus karalystės raktus; ką tu suriši žemėje, bus surišta ir danguje, ir ką atiši žemėje, bus atišta ir danguje“. Tuomet jis griežtai įsakė savo mokiniams niekam neskelbti, kad jis yra Mesijas.

Evangelijos komentaras (pagal vienuolės Evelinos Lavrinovičiūtės komentarą):

Nors šiandienos Evangelijoje keliamas vienas svarbiausių Jėzaus klausimų kiekvienam iš mūsų: „O kuo jūs mane laikote?“, pirmasis ir antrasis skaitiniai visą dėmesį nukreipia į Jo ištarmę apaštalui Petriui. „Palaimintas tu, Simonai“... „Tu esi Petras – Uola“... „Tau duosiu Dangaus Karalystės raktus“... Ir tai dar labiau išryškina veidą Dievo, kuris nėra tolimas, kurio nereikia palenkti savo naudai, bet kuris pirmas užmezga ryšį ne vien su tauta kaip visuma, sakydamas jūs, bet su asmeniu, kreipdamasis tu.

Izraelio, žmonijos istorija yra istorija apie tai, kaip Dievas ieško žmogaus. Jis nori žmogui apsirinkti ir dovanoti gyvenimą su pieno ir medaus upėmis. Taip pat ši istorija apie tai, kaip žmogus nuolat suabejoja Dievo mielaširdyste ir ieško savų būdų laimei pasiekti. Tam tikru istoriniu laikotarpiu Izraelis mato savo laimę, būdamas tokia tauta kaip visos kitos, ir pareikalauja, kad Dievo skirtas Samuelis išrinktų jiems karalių. Taip prasideda karalių epocha, kuri mus atveda į šiandien skaitomą Izaijo knygos ištrauką.

Izaijas tarnavo karaliaus dvare. Matydamas ten vykstančias neteisybes ir patyręs ypatingą Dievo kvietimą, jis tampa pranašu, skelbiančiu pražūtį visiems įžūliai galia besinaudojantiems valdovams, ir pranašauja naujus Dievo pasirinkimus bei būsimą Viešpaties tarno karalystę. Dievas trokšta, kad karalius būtų „lyg tėvas Jeruzalės gyventojams ir Judo namams“. Tėvas yra tas, kuris užtikrina šeimos saugumą, pragyvenimą, kuris aukojasi dėl kitų gerovės, kuris geba padrąsinti savo vaikus priimti naujus iššūkius, nenusigręžia, jei jiems nesiseka, bet yra pasirengęs padėti atsikelti. Raktas, apie kurį kalbama ištraukoje, yra valdžios ir autoriteto ženklas. Tai gi tėvas atrakina duris gėriui ir užrakina jas blogiui. Dievas nori, „kad (jis) būtų garbės krėslas visai savo šeimai“. Sostas, nuo kurio matai plačiau ir toliau, kuriame sėdėdamas žinai savo kilmę ir kilnumą. Štai tokį vadovavimą Jėzus, kalbėdamas apie Petrą, toliau plėtoja.

Jėzų su mokiniais sutinkame aiškinantis, kuo mokiniai Jį laiko. Petras visų vardu sako, kad Jis yra Mesijas, Gelbėtojas, gyvojo Dievo Sūnus. Mums, gyvenantiems jau praėjus 2000 metų nuo šio pokalbio, sunku suprasti, kokį didžiulį suvokimo šuolį Petras padaro. Petras tuomet atpažįsta Jėzų tikrą žmogų ir tikrą Dievą. Jėzus dabar stovi priešais Petrą ir skelbia jį esant palaimintą dėl šios išminties. Skelbia jį Uola, ant kurios bus pastatyta Bažnyčia, ta Uola, kuri atlaikys visas audras ir puolimus.

Šie tekstai apie vieną ir kitą vadovą nėra skirti vien konkrečioms karaliams, prezidentams ar direktoriams. Mes kiekvienas esame ir kieno nors pavaldiniai, ir patys atsakingi už ką nors. Kiekvienas tėtis ir mama yra atsakingi už savo vaikus. Kiekvienoje draugystėje esame atsakingi už savo bičiulius... Kai tampame atsakingi, atsiduriame toje vadovavimo tarnystėje, kurioje tikimasi, kad būsime geri, patarnaujantys kitiems.

Kūrybiškumo rizika ir džiaugsmas

Visi norime džiaugsmo ir vidinės ramybės. Deja, sunkumai gyvenime yra neišvengiami... Maža to, gyvenimkokybė priklauso ir nuo to, ar ir kaip sprendžiame problemas.

Kam reikalingas kūrybiškumas?

Dažnai įsivaizduojame, jog kūrybiškumas būdingas tik tiems, kurie savo profesinę veiklą susiejo su menu, mokslu, atradimais. Tačiau kūrybiškumas būdingas mums visiems, tai – neįkainojama dovana. Bet kasdienybėje tik kai kurie žmonės sugeba kūrybiškai spręsti problemas. Vieni moka skaniai pavaišinti netikėtai užgriuvusius svečius, kiti skoningai rengiasi tam išleisdami visai mažai pinigų, tretį sugeba sutaisyti ar sukurti mechanizmą, gelbstintį buityje (apie juos sakoma, jog turi auksines rankas) ir pan. Tad kūrybiškumas naudingas ne tik užsimant kūrybine veikla, bet ir sprendžiant įvairius gyvenimo sunkumus. Kartais atrodo, kad jiems įveikti pakanka sukauptos patirties. Kartais taip ir būna, tik toli gražu ne visada. Juk gyvenime visi einame nepramintu keliu ir akiai naudotis patirtimi negalime, o ir neverta. Kiekviena situacija, nežiūrint jos išorinio panašumo, yra unikali, kaip ir mes patys toje situacijoje jau būname kitokie. Vieni esame linkę nepaisyti to skirtingumo ir naudojamės įprastais problemų sprendimo būdais, dažniausiai likdami nepatenkinti pasiektu rezultatu. Guodžiamės, kad „padariau viską, ką galėjau“, o „gyvenimas man neteisingas“. Taip mąstantieji susitaiko su nesėkme ir kenčia. Mūsų aplinkoje tokių tikrai nemažai, gal todėl tiek daug žmonių yra nepatenkinti ir nelaimingi. Tačiau kitiems sunkumai neatrodo neįveikiama kliūtis – jie suvokia juos kaip iššūkį ir yra pasirengę vertai jį priimti. Apie tokius žmones ir pasvarstysime vildamiesi iš jų pasimokyti.

Kūrybiška asmenybė

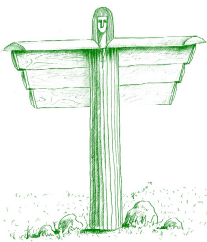
Vyrauja supratimas, kad kiekvienas žmogus yra kūrybiškas. Kūrybiškumas – tai nuostabi dovana, padedanti žmonijai siekti technologijų pažangos (beje, ir atžangos, jei netinkamai naudojama), spręsti įvairius socialinius iššūkius, kovoti su sveikatos sutrikimais. O ir kasdienybėje kūrybiškumas padeda įveikti tiek buitinius sunkumus, tiek tarpusavio santykių ar asmenines problemas. Ne visi žino ar bent įtaria, kad turi tokią dovaną. Tuomet šia dovana ir nesinaudoja. Dažnai kūrybiškumu naudotis trukdo asmeninės savybės, kurios yra ugdomos (tai svarbu žinoti tėvams ir mokytojams). Pažvelgsime į tai dėmiau, išskirdami svarbiausias kūrybiškos asmenybės savybes.

Atkaklumas ieškant sprendimų. Toks žmogus yra nusiteikęs negailėti laiko ir pastangų siekdamas norimo rezultato. Jis žino, kad tai ne visada lengva ir paprasta, tačiau kito kelio tiesiog nemato. Jam į galvą neateina, kad, dar nepabandęs įveikti kilusių sunkumų, galėtų su jais taikstyti. Maža to, kūrybiška asmenybė svajones sugeba paversti tikslais. Ji nelaukia „palankaus vėjo“, bet pati stengiasi kurti palankias aplinkybes svajonėms išsipildyti. Jos gyvenimo moto: „Jei kiti gali, kodėl aš turėčiau negalėti?“

Atvirumas naujai patirčiai. Toks žmogus neignoruoja sunkumų, nesislepia savo kiate, ramindamas save, kad viskas savaime išsispres. Jis ieško naujos informacijos, klausia panašią patirtį turėjusių žmonių nuomonės, pats svarsto, ką galėtų pabandyti padaryti, kad problema būtų išspręsta. Naujas požiūris, naujas situacijos matymas yra visada susijęs su rizika suklysti. Ir tada jau nebus ko kaltinti, tik patį save. Bet kūrybiškos asmenybės nebijo rizikuoti, nes žino, kad net ir klysdamos įgis naujos patirties ir išminties.

Pasitikėjimas savimi. Kūrybiška asmenybė jaučiasi turinti jėgų, sumanumo ir stiprybės siekti norimo rezultato. Tai nereiškia, kad yra užtikrinta sėkme. Ne, juolab kad žino, jog kai kada buvo suklydusi, ne visada pasiekė norimą rezultatą. Bet negatyvi patirtis jos nesukausto, ji nepasiduoda neveiklumui ir nesėkmės baimei. Toks žmogus nesibaimina dėl to, ką kiti apie jį pagalvos, jis nebijo išsiskirti iš minios. Tai drąsus, save gerbiantis ir savimi tikintis žmogus. Jis žino, kad nemaža dalimi pirmiausia pats yra atsakingas už savo gyvenimo kokybę.

Bus daugiau.

Parapijos skelbimai

Lietuvos vyskupai šį sekmadienį kviečia melstis už Baltarusiją

Šį sekmadienį, rugpjūčio 23 d., prisimenant Baltijos kelią, Lietuvos vyskupai tikinčiuosius kviečia jungtis į bendrą maldą už Baltarusijos žmones ir jų pastangas išsivaduoti iš autoritarinio režimo:

„Laisvė – būtina tiek darnaus valstybių vystymosi, tiek ir pačios jų egzistencijos sąlyga. Jos netektis visada atneša spaudą, prievartą ir persekiojimus.

Artėjanti rugpjūčio 23-ioji mūsų šaliai primena laisvės netektį. 1939 metais pasirašius Molotovo-Ribentropo paktą ir jo slaptuosius protokolus, daug šalių prarado savo nepriklausomybę ir išnyko iš politinio Europos žemėlapis, o pats žemynas buvo padalintas. Siekis susigrąžinti atimtąją laisvę po penkiasdešimties metų – 1989 rugpjūčio 23-iąją – paskatino du milijonus trijų okupuotų Baltijos valstybių visų tautų ir tikybų gyventojų susikibti rankomis į gyvą grandinę, sujungusią Vilnių, Rygą ir Taliną. Tą dieną Lietuvos, Latvijos ir Estijos žmonės susitelkė į bendruomenę, vienijamą bendro idealo ir bendros vilties. Pasaulio istorijoje Baltijos kelias ir šiandien laikomas precedentų neturinčia tikėjimo ir vilties manifestacija.

Sekmadienį, 2020 m. rugpjūčio 23 d., kviečiame visus geros valios žmones Lietuvoje jungtis į bendrą maldą, dėkojant už laisvės dovaną bei meldžiant jos tiems, kurie – kaip mes anuomet – šiandien yra persekiojami ir bauginami. Šį sekmadienį tieskime savo ranką ir mūsų broliams baltarusiams bei melskimės už šią tautą, kad Viešpats laimintų jų žygį į laisvę. Junkimės į maldos ir bičiulystės bendruomenę, ant tvirtos uolos statydami savo ir kitų tautų kelią“.

Lietuvos vyskupų konferencijos informacija

Kviečiame rengti parodas savo bažnyčioje

Kartais mūsų bažnyčiose yra rengiamos fotografijos, tapybos bei kitų vizualiųjų menų parodos. Kviečiame visus ruošti savo tokias parodas, visiems parodyti savo darbus.

Dėl parodų eksponavimo prašome kreiptis į kun. Rimą.

Pakuonio “Caritas” pagelbės

- drabužiais, batais (pvz.: kūdikiams, vaikams, įvairaus amžiaus žmonėms, vyrams ir moterims); daiktais (pvz.: buitiniai, neįgaliesiems vežimėliai, vaikštynės ir pan.).

- priimame visus tinkamus naudoti daiktus, drabužius, batus, visa, kas gali būti naudinga, reikalinga kitiems žmonėms.

Atvykite adresu: Aušros g. 3 (Pakuonio parapijos namuose, antrame aukšte) antradieniais, penktadieniais ir šeštadieniais nuo 10 iki 13 val.

Apie mus daugiau rasite interneto svetainėje www.pakuonioparapija.lt

Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija, Tylos g. 18, LT-59319, Pakuonis, Prienuj raj.

Tel.: 8 (319) 43323, 8 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com;

<http://www.pakuonioparapija.lt>

Parapijos banko sąskaita: Pakuonio Švč. M. Marijos ėmimo į dangų parapija; jm. kodas - 291288710,

AB DnB NORD bankas, kodas 40100, sąskaitos Nr. LT614010041100040782.

Paruošė kun. Rimas.